

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש - ואידיש

מעשה ח'
מרב ובן יחיד
גליון 55

שבת שלום ילדים יקרים!

פידוע בין אנשי שלומנו, שהמעשה מרב ובן יחיד היה ספור אמתי, ומהרנ"ת זכרוננו לברכה כשנסע אל רבנו, פגש באביו של הבן היחיד, שחזר מרבנו בבכי על אבדן בנו. (שיש"ק) ובק"ץ תקס"ו ספר רבנו ז"ל לתלמידיו את כל המעשה.

ועם כל זה אנו רואים שהספור נכתב גם בספורי מעשיות משנים קדמוניות, שרבנו ז"ל הפליג מאד בגדלתם, כמו שנסמע מפיו הקדוש פרוש שהמעשיות שספר הם חדושים נפלאים ונוראים מאד, וראויים לדרשם ברבים, (חיי מוהר"ן ס"ג) והם מסגלים מאד אפלו רק לקרא אותם בלי להבין, וכל מלה ואות זה מכון ומדקדק, ומזה תלמד שבכל דבור ודבור של המעשיות יש מכון גדול מאד מאד מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. (שיחות הר"ן קמח) אפשר להבין מזה, שהמעשה מרב ובן יחיד אינו רק מעשה שהיה, אלא זה מעשה כללי, שקורה בכל דור ודור, אצל כל אחד ואחד לפי בחינתו.

רבנו ז"ל מתאר את הרגשת החסרון שלנו, "שהיה מרגיש בעצמו שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו, ולא היה מרגיש טעם בלמודו ובתפלתו". מי לא מתחבר לתחושת החסרון הזאת? משהו חסר לי, לא יודע מה אני רוצה, לא מרגיש טעם במה שאני עושה, מתחילים לחפש בארונות, אולי חסר לי משהו לאכל?... משהו מתוק... משהו חסר ....!!!

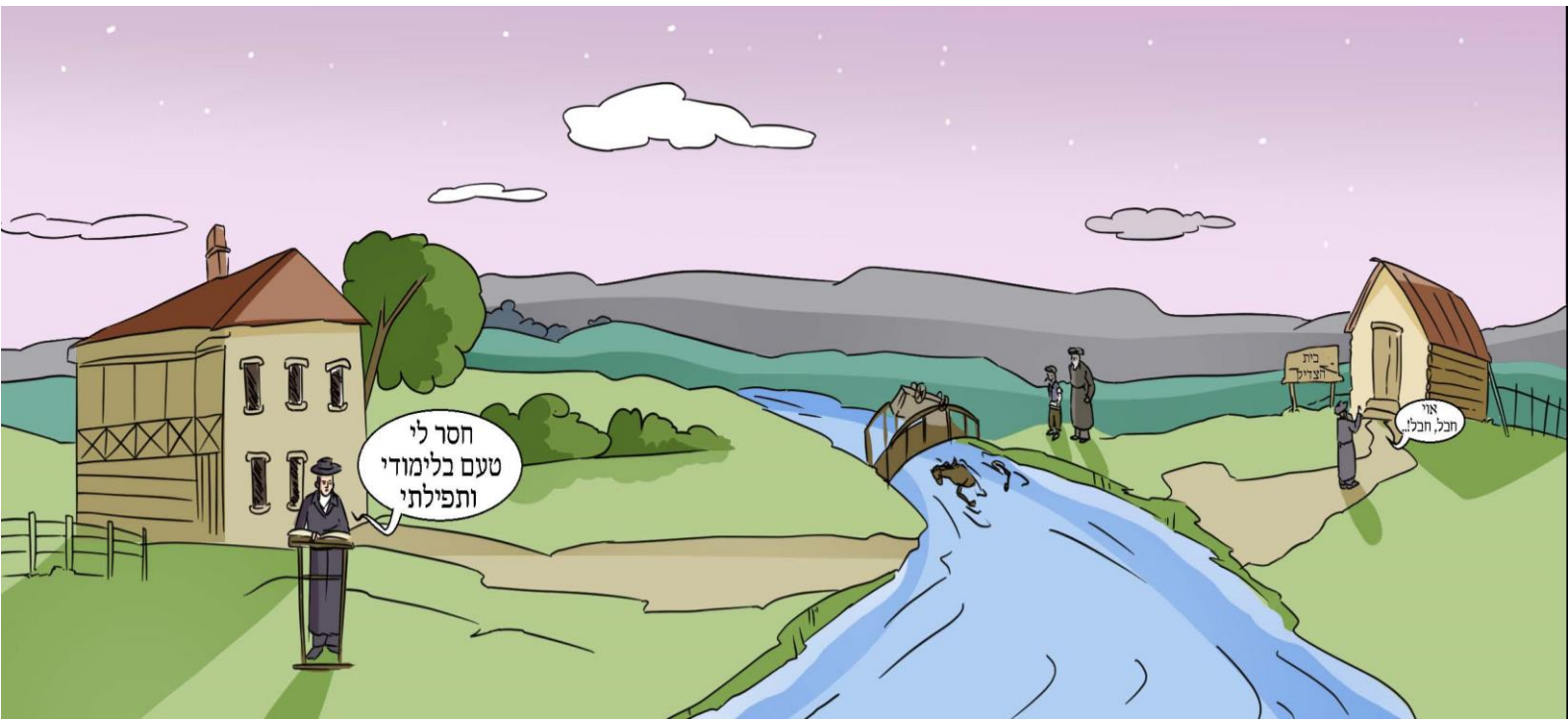
הבן יחיד במעשה שלנו היה בעל מדרגה, הוא כבר הבין שמה שחסר לו בחיים זה קשר עם ה', חסר לו טעם בתפלה ובלמוד, "והיה לומד ומתפלל תמיד", היה לו התמדה בלמוד, וגם היה מתפלל, אך היה חסר לו הטעם, הנעימות והמתיקות, החשק והרצון בעבודת ה'. "ונתנו לו עצה שישע לאותו צדיק". מה העצה

להרגשת החסרון וחסר הטעם בעבודת ה'? לנסע לצדיק! רבנו ז"ל מלמד אותנו, שהחסרון אינו סתם דמיון, משהו באמת חסר לנו, והצדיק האמתי הוא יודע מה באמת חסר לנו, הוא ידע את מה שהבן יחיד לא ידע, "שאותו בן הנ"ל עשה מצוה שבא על ידה לבחינת מאור הקטן" הצדיק רואה ויודע את המצוות והמעשים טובים שעשינו, וגם למה אנו יכולים לזכות על ידי זה, אך בשביל זה צריך לנסע ולהגיע אליו.

אחרי שהבנו עד כמה יקר ונצרך לנסע לצדיק, אפשר גם להבין למה יש על זה כל כך הרבה מניעות. "והמניעה הגדולה שבכל המניעות היא מניעת המח" (ליקוטי מוהר"ן תנינא מ"ו) השכל לא מבין מה הקשר בין הנסיעה לצדיק לחסר הטעם שלי בחיים. איך בדיק זה הולך לעזר? זה לא ענין שאפשר לשכל להבין, כמו שגם אינו מבין את הרגשת החסרון, "שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו", השכל לא מבין מה חסר לה? מה לא טוב? שזה עקר המניעה והבלבול שמרחיק את האדם מלהגיע לצדיק, וכמו שאנו רואים במעשה זה, אפשר לבלות את כל ימי חיינו בתוך המניעות והבלבולים האלו, כי השכל יכול מאד לבלבל, כמו שאמר רבנו "בשארם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולכוא לידי רעות גדולות, חס ושלום" (ליקוטי מוהר"ן תנינא י"ב) על פן צריך להתפלל ולבכות הרבה לפני ה' יתברך, כדי לזכות לדעת ושכל אמתי, כמו שידוע האמרה בין אנ"ש, ש"שכל" זה ר"ת שפכי כמים לבך...

אשרי מי שזוכה לשבר את כל המניעות, ועוד בחיים חיותו לנסע לצדיק האמתי, ויקבל את האבדות והתקונים שצריך לקבל, עין לא ראתה... אמון.

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ח' מרב ובן יחיד שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

עמו, כי לא רצה להניח אותו לנסע לבדו, מחמת שהיה בן יחיד.

ואמר לו אביו: הלא תראה שאסע עמך, ואראה לך שאין בו ממש. ואסרו המרכבה ונסעו. אמר לו אביו: בזה אנסה: אם יתנהג כסדר, הוא מן השמים, ואם לאו - אינו מן השמים, ונחזר.

ונסעו ובאו אל גשר קטן, ונפל סוס אחד, והמרכבה נתהפכה וכמעט נטבעו. אמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג כסדר, ואין הנסיעה מן השמים, וחזרו.

וחזר הבן ללמוד, ושוב ראה החסרון שחסר לו ואינו יודע. וחזר והפציר באביו כנ"ל, והכרח לנסע עמו שנית וכשנסעו העמיד אביו הנסיון כבראשונה אם יתנהג כסדר.

ונזדמן כשהיו נוסעים ונשברו שני הידות, (שקורין אקסין), ואמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג לנו לנסע, כי האם זה דרך הטבע, שישתברו שני האקסין? וכמה פעמים שנסעו עם המרכבה הזאת, ולא נזדמן כזאת. וחזרו.

וחזר הבן הנ"ל לדרבנן, כנ"ל (הינו ללמודו וכו'), כנ"ל, ושוב הרגיש החסרון, כנ"ל, והאנשים יעצו אותו לנסע. וחזר לאביו והפציר אותו, כנ"ל, והכרח לנסע עמו עוד.

מעשה ברב אחד, שלא היה לו בנים. אחר-כך היה לו בן יחיד וגדל אותו והשיא אותו, והיה יושב בעליה ולמד כדרך אצל הגבירים,

והיה לומד ומתפלל תמיד, רק שהיה מרגיש בעצמו שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו, ולא היה מרגיש טעם בלמודו ובתפלתו.

וספר לפני שני אנשים בני הנעורים, ונתנו לו עצה שיסע לאותו צדיק. ואותו בן הנ"ל עשה מצוה שבא עליה לבחינת מאור הקטן.

והלך אותו הבן יחיד וספר לאביו, באשר שאינו מרגיש טעם בעבודתו, כנ"ל וחסר לו, ואינו יודע מהו. בכך הוא רוצה לנסע לאותו צדיק.

והשיב לו אביו: איך אתה. בא לנסע אליו? הלא אתה למדן יותר ממנו ומיחס יותר ממנו? לא נאה לך לנסע אליו, כלך מדרך זו! עד שמנע אותו לנסע.

וחזר ללמודו ושוב הרגיש חסרון, כנ"ל, והתייעץ שוב עם אותן האנשים הנ"ל, ויעצו אותו כמקדם לנסע להצדיק, ושוב הלך לאביו, והטה אותו אביו ומנע אותו כנ"ל. וכן היה כמה פעמים.

והבן הנ"ל היה מרגיש שחסר לו, והיה מתגעגע מאד למלאות חסרונו, ולא ידע מהו, כנ"ל, ובא עוד לאביו והפציר בו, עד שהכרח אביו לנסע

וְאָמַר לוֹ הֲבֵן שְׁלֹא נַעֲמַד עוֹד עַל נְסִיּוֹן כְּזֶה, כִּי זֶה דֶּרֶךְ הַטֶּבַע, שְׁנוּפֵל סוֹס לַפְּעָמִים, אוֹ שְׁנֵשֶׁת־תְּבָרִין הָאֲקָסִין, אִם לֹא שְׁיִהְיֶה אֵיזָה דְּבַר מְרָגֵשׁ מְאֹד. וְנִסְעוּ וּבָאוּ לַקְּרַעַטְשֶׁמֶע לָלוּן, וּמִצָּאוּ שָׁם סוּחַר, וְהִתְחִילוּ לְסַפֵּר עִמּוֹ כְּדֶרֶךְ הַסּוּחָרִים, וְלֹא גָלוּ לוֹ שֶׁהֵם נוֹסְעִים לְשָׁם, כִּי הָרַב הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ לֹמַר שְׁנוּסֵעַ לְאוֹתוֹ הַצְּדִיק, וְהָיוּ מְדַבְּרִים מֵעֵסְקֵי הָעוֹלָם, עַד שֶׁבִסְבוּב הַדְּבָרִים הִגִּיעוּ לְסַפֵּר מִצְדִּיקִים, הֵיכָן נִמְצָאִים צְדִיקִים,

וְסַפֵּר לָהֶם שְׁשֵׁם נִמְצָא צְדִיק, וְשָׁם, וְשָׁם, וְהִתְחִילוּ הֵם לְדַבֵּר מֵהַצְּדִיק שֶׁנִּסְעוּ אֵלָיו.

הַשֵּׁיב לָהֶם: זֶה? (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה) הֲלֹא קָל הוּא, כִּי אֲנִי נוֹסֵעַ עִכְשָׁו מִמְּנֹה, וְאֲנִי הָיִיתִי שָׁם, שֶׁהָיָה עוֹבֵר עֲבָרָה.

עָנָה אָבִיו וְאָמַר לְבָנוֹ: הֲרֵאִיתָ, בְּנִי, מַה שְׁזָה הַסּוּחַר מְסַפֵּר לְפִי תַּמּוֹ: וְהֲלֹא הוּא נוֹסֵעַ מִשָּׁם. וְחִזְרוּ לְבֵיתֶם.

וְנִפְטַר אוֹתוֹ הַבֵּן, וּבָא בַּחֲלוּם לְהָרַב הַנַּ"ל אָבִיו, וְרָאָה אוֹתוֹ שֶׁהָיָה עוֹמֵד בְּכַעַס גָּדוֹל וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: לָמָּה אַתָּה בְּכַעַס כָּל־כֶּף?

וְהַשֵּׁיב לוֹ שֶׁיִּסְעַ לְאוֹתוֹ הַצְּדִיק הַנַּ"ל (שֶׁרָצָה לְנִסְעַ עִם בְּנוֹ אֵלָיו, כַּנַּ"ל), וְהוּא יִגִּיד לָךְ עַל מָה אֲנִי בְּכַעַס. וְהַקִּיץ, וְאָמַר שֶׁמְקַרָּה הוּא. אַחֲרֵיכֶן חָלַם לוֹ עוֹד כַּנַּ"ל, וְאָמַר שֶׁהוּא גַם־כֵּן חָלוּם שְׂוֹא, וְכֵן עַד שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים. וְהִבִּין: הֲלֹא דָּבָר הוּא. וְנִסְעַ לְשָׁם.

וּפָגַע בְּהַדְרָךְ אֶת הַסּוּחַר שֶׁפָּגַע מִקֶּדֶם, בְּעֵת שֶׁנִּסְעַ עִם בְּנוֹ, וְהִכִּיר אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא אַתָּה הוּא שֶׁרֵאִיתִיךָ בְּאוֹתוֹ הַקְּרַעַטְשֶׁמֶע? וְהַשֵּׁיב לוֹ: בְּיָדַי רֵאִיתִי אוֹתִי. וּפְתַח פִּיו וְאָמַר לוֹ: אִם תִּרְצֶה, אֶהְיֶה בּוֹלֵעַ אוֹתְךָ. אָמַר לוֹ: מָה אַתָּה מְדַבֵּר?

הַשֵּׁיב לוֹ: זְכוּר אַתָּה, כְּשֶׁנִּסְעַתָּ עִם בְּנֶךָ. וּבַתְּחִלָּה נָפַל סוֹס עַל הַגֶּשֶׁר וְחִזְרָתָ. אַחֲרֵיכֶן נִשְׁבְּרוּ הָאֲקָסִין, אַחֲרֵיכֶן פָּגַעְתָּ בִּי, וְאָמַרְתִּי לָךְ שֶׁהוּא קָל.

וּמֵאַחַר שֶׁפְּטַרְתִּי אוֹתוֹ, אֶת בְּנֶךָ, עִכְשָׁו אַתָּה רִשְׁאֵי לְנִסְעַ, כִּי הוּא הָיָה בְּחִינַת מְאוּר הַקָּטָן, וְהַצְּדִיק הַנַּ"ל הוּא בְּחִינַת מְאוּר הַגָּדוֹל, וְאִם הָיוּ מְתוֹעַדִים יַחַד, הָיָה בָּא מְשִׁיחַ; וְכִיּוֹן שֶׁפְּטַרְתִּי אוֹתוֹ, אַתָּה רִשְׁאֵי לְנִסְעַ.

וּבַתּוֹךְ דְּבָרָיו נִעְלַם, וְלֹא הָיָה לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר. וְנִסְעַ הָרַב אֶל הַצְּדִיק וְצָעַק: חֲבַל! חֲבַל! חֲבַל עַל דְּאַבְדִּין וְלֹא מִשְׁתַּכַּחֵין!

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁיב נְדַחֵינוּ בְּקָרוֹב, אָמֵן.
וְזֶה הַסּוּחַר הַנַּ"ל הָיָה הַס"מ (הַסְּמ"ךְ־מ"ם) בְּעֵצְמוֹ (שֶׁנִּדְמָה לְסוּחַר וְהִטְעִה אוֹתָם, וְאַחֲרֵיכֶן, כְּשֶׁפָּגַע שְׁנִית בְּהָרַב הַנַּ"ל, הִתְגַּרָּה עִמּוֹ הוּא בְּעֵצְמוֹ עַל אֲשֶׁר שָׁמַע לְעֵצְתוֹ, כִּי כֵן דִּרְכּוֹ, כִּי־דוּעַ),

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִצִּילֵנוּ.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מעשה ח - דער רב' און דער 'בן-יחיד'

[פרק א]

[א] מעשה: אמאל איז געווען א רב! - דער רב' האט האט קיין קינדער נישט געהאט! - דערנאך האט ער געהאט א 'בן-יחיד', און ער האט אים מגדל געווען [אויפגעצויגן], און ער האט אים התונה געמאכט!

דער 'בן-יחיד' פלעגט צו זיין אויף [אין] א 'אויבער-שטיבל' [בוידעם], און האט געלערנט - אזוי ווי דער סדר איז ביי גבירים - און פלעגט לערנען און דאווענען תמיד [שטענדיג].

נאר ער האט ביי זיך געפילט, אז ס'פעלט אים עפעס א 'הסרון', און האט נישט געוואוסט וואס - און ער האט נישט געפילט קיין 'טעם' אין דעם 'לערנען', און אין דעם 'דאווענען'!

האט ער דאס דערציילט פאר צוויי יונגעלייט! - האבן זיי אים א עצה געגעבן: "אז ער זאל פארן צו דעם און דעם 'צדיק'!"

*

און דער 'בן-יחיד' האט געטאן א 'מצוה', וואס דורך דער 'מצוה', איז ער געקומען צו דער בתינה 'מאורי הקטן' [דער 'קליינער באלייכטער' - די 'לבנה' ווערט אזוי אנגערופן אין בראשית א, טז].

[ב] איז געגאנגען דער 'בן-יחיד', און האט דאס דערציילט זיין 'פאטער': "פאשר [אזוי ווי] ער פילט נישט קיין טעם אין זיין 'עבודה' (כלומר: אין דעם וואס ער דינט גאט, דהיינו: 'דאווענען' און 'לערנען', און 'אנדערע מצוות') - און ס'גייט אים אפ [ס'פעלט אים], און ער ווייסט נישט וואס - בכך [דעריבער] וויל ער פארן צו דעם [דאזיגן] 'צדיק'" (וואס מען האט אים געזאגט, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]).

האט אים דער 'פאטער' געענטפערט: "ווי קומסטו צו אים צו פארן, דו ביזט זיך [דאך] מער 'למדן' פון אים, און מער 'מיוחס' פון אים - ס'שטייט דיר נישט אן, צו אים צו פארן - גיי אונזעק פון דעם [דאזיגן] וועג!"

ביז דער 'פאטער' האט אים נישט דערלאזט, צו פארן צום 'צדיק'!

*

האט זיך דער 'בן-יחיד' ווידער געזעצט לערנען - האט ער ווידער געפילט דעם 'הסרון' כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט].

האט ער ווידער א עצה געהאלטן מיט די מענטשן - האבן זיי אים ווידער די [עלגעט] עצה געגעבן: "אז ער זאל פארן צו דעם 'צדיק'!"

איז ער ווידער געגאנגען צום 'פאטער' - האט אים דער 'פאטער' ווידער אפגעשלאגן [צוריקגעהאלטן], און האט אים נישט דערלאזט!

און אזוי איז געווען עטליכע מאל!

[ג] און דער 'בן-יחיד' האט אלץ געפילט: "אז ס'גייט אים עפעס אפ" [ס'פעלט אים עפעס]! - און האט זייער געבענקט: "ער זאל ממלא זיין [ערפילן] דעם 'הסרון' (כלומר: ער זאל מיט עפעס פאררעכטן, אז ס'זאל אים נישט אפגיין)!"

און ער האט נישט געוואוסט וואס דער הסרון איז, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט].

איז ער נאכאמאל געקומען צום 'פאטער', און האט אים זייער געעפטן - ביז דער 'פאטער' האט געמוזט מיט אים פארן - ווארן דער 'פאטער' האט אים נישט געוואלט אליין לאזן פארן, מחמת [צוליב] ער איז געווען ביי אים א 'בן-יחיד'!

*

האט אים דער 'פאטער' געזאגט: "זעה, איך וועל מיט דיר פארן, וועל איך דיר ווייזן, אז ער איז גארנישט" (כלומר: אז דער 'צדיק' איז נישט)!

האבן זיי איינגעשפאנט די 'בריקע' [פערד און וואגן], און זענען געפארן!

האט דער 'פאטער' צום 'זוהן' געזאגט: "דא וועל איך פרובן - [אויב] וועט זיך אנדערש פירן 'כסדר', איז עס מן-השמים - און אז נישט, איז נישט מן-השמים אז מיר זאלן פארן, וועלן מיר זיך אויסקערן [צוריקקערן]!"

זענען זיי געפארן!

*

ווי זיי זענען געפארן, זענען זיי געקומען צו א קליין 'בריקל' [בריק] - איז אראפגעפאלן א 'פערד', און די 'בריקע' [פערד און וואגן] האט זיך איבערגעקערט, און זיי זענען שיעור [כמעט] דערטרונקן געווארן!

האט אים דער 'פאטער' געזאגט: "זעהסטו, אז ס'פירט זיך נישט כסדר, און די 'נסיעה' איז נישט מן השמים!"

האבן זיי זיך אומגעקערט [צוריקגעקערט].

[ד] האט זיך ווידער דער 'בן-יהיד' געזעצט לערנען - און האט ווידער געזעהן: "אז ס'צייט אים עפעס אפ [ס'פעלט אים עפעס], און ער ווייסט נישט וואס!"

האט ער ווידער מפציר געווען [זיך איינגעבעטן] דעם 'פאטער'! - האט דער 'פאטער' געמוזט מיט אים נאכאמאל פארן.

ווי זיי זענען געפארן - האט דער 'פאטער' ווידער געשטעלט אויף א פרוב, אזויזוי פריער: "אויב ס'וועט זיך פירן כסדר" (וכו' כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט])!

*

ווי זיי זענען געפארן, זענען צובראכן געווארן ביידע 'אקסן' [די צוויי העלצער וואס באהעפטן די 'פערד' צום 'וואגן']!

האט אים דער 'פאטער' געזאגט: "זעה אז ס'פירט זיך נישט אונז, אז מיר זאלן פארן - ווארן איז דאס דען א 'דרד-הטבע', אז ביידע 'אקסן' זאלן צובראכן ווערן? - וויפיל מאל מ'איז [איז מען שוין] געפארן מיט דער 'בריקע' [פערד און וואגן], און ס'האט זיך אזוינס נישט געטראפן" [ביז היינט האט קיינמאל נישט פאסירט איר אירא?]

האבן זיי זיך ווידער אומגעקערט [צוריקגעקערט].

[פּרָק ב']

[א] האט זיך דער 'בן-יהיד' ווידער גענומען צום לערנען וכו' כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט], און האט ווידער געפילט דעם 'חסרון' כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט].

און די יונגעלייט האבן אים אלץ אנגערעדט [צוגערעדט]: "אז ער זאל פארן!"

*

איז דער 'בן-יהיד' ווידער געגאנגען צום 'פאטער', און האט אים ווידער מפציר געווען [זיך איינגעבעטן] - האט ער געמוזט נאכאמאל מיט אים פארן!

*

האט דער 'בן-יהיד' צום 'פאטער' געזאגט: "אז מען זאל שוין נישט שטעלן אויף אזוי א [איר] פרוב! ווארן דאס איז א 'דרד-הטבע', אז ס'פאלט אמאל א 'פערד' אראפ, אדער ס'ווערן 'אקסן' [די צוויי העלצער וואס באהעפטן די 'פערד' צום 'וואגן'] צובראכן - ס'יידן [חוג אויב] ס'וועט עפעס זיין א ווילדע זאך".

[ב] זענען זיי געפארן, און זענען געקומען געכטיגן אין א 'קרעטשמע'!

האבן זיי דארט געפונען א 'סוחר' - האבן זיי מיט אים אנגעהויבן צו שמועסן, אזויזוי דער סדר איז פון סוחרים - און האבן אים נישט געזאגט, אז זיי פארן אהין (צו א 'גוטן-יהודי' [גוטן-איד]) - ווארן דער 'רב' האט זיך געשעמט צו זאגן, אז ער פארט צו דעם [דאזיגן] 'גוטן-יהודי' [גוטן-איד].

און זיי האבן געשמועסט וועלט זאכן - ביז אין [אינמיטן] די רייד, האבן זיי אנגעהויבן צו שמועסן פון 'גוטע-אידן', וואו ס'געפונען זיך 'גוטע-אידן'!

האט ער זיי דערציילט (דהיינו: דער 'סוחר'): "אז דארט געפונט זיך א 'גוטער-יהודי' [גוטער-איד], און [אויך] דארט און דארט!"

האבן זיי אנגעהויבן צו שמועסן: "פון דעם [דאזיגן] 'גוטן-יהודי' [גוטן-איד], וואס זיי פארן צו אים!"

האט דער 'סוחר' זיי געענטפערט: "'דער' (מיט א לשון ווי מ'פארוואונדערט זיך), ער איז זיך א 'קל' (כלומר: נישט קיין ערליכער יהודי [איד])! - אט פאר איך פון אים, בין איך דערפיי געווען, און ער האט געטאן א עבירה!"

האט זיך דער 'פאטער' אנגערופן (צום 'בן-יהיד'): "זעהסטו מיין קינד, וואס דער 'סוחר' דערציילט לפי תומו! (כלומר: ער איז זיך נישט מכונן אין מיסטגע צו דערציילן שלעכטס פון דעם 'גוטן-יהודי' [גוטן-איד]. נאר דורך די רייד האט ער עס דערציילט) (ער דערציילט דאס נישט דווקא בפנונה, נאר צווישן זיינע ווערטער, האט ער דאס אויך בתמימות דערציילט)! - אט פארט ער דאך פון דארט!"

האבן זיי זיך אומגעקערט [צוריקגעקערט] אהיים (דהיינו) דער ר'ב' מיט דעם 'בן-יחיד')!

[ג] איז דער 'זוהן' געשטארבן - און איז געקומען צו חלום צום 'פאטער' - האט דער 'פאטער' געזעהן: "אז ער שטייט אין גרויס פעס!"

האט דער 'פאטער' אים געפרעגט: "פארוואס ביזטו אזוי אין פעס?"

האט ער אים געענטפערט (דהיינו דער 'זוהן' וואס ס'געשטארבן, האט געענטפערט אין חלום דעם 'פאטער'): "אז ער זאל פארן צו דעם [דאזיגן אויבנדערמאנטן] 'גוטן-יהודי' [גוטן-איד], וואס זיי האבן געוואלט פריער פארן צו אים - וועט ער דיר זאגן, פארוואס איך בין אין פעס!"

האט ער זיך אויפגעכאפט, און ער האט זיך געטראכט: "ס'איז א מקרה" (כלומר: ס'נאר א חלום, נישט קיין אמת)!

נאכדעם: האט זיך אים ווידער אזוי געהלומט! - האט ער ווידער געמיינט: "ס'איז א פאלטשער חלום!"

און אזוי איז געווען דריי מאל - האט ער פארשטאנען: "אז דאס איז נישט קיין לערע [פשוטע] זאך!"

[ד] איז ער געפארן אהין! (דהיינו דער ר'ב' איז געפארן צו דעם [דאזיגן] 'גוטן-יהודי' [גוטן-איד], וואס ער איז פריער געפארן מיט זיין 'זוהן' אהין)!

אויף דעם [אויפן] וועג, האט ער ווידער באגעגנט דעם 'סוחר' וואס ער האט פריער באגעגנט, אז [ווען] ער איז געפארן מיט זיין 'זוהן'.

און דער ר'ב' האט אים דערקענט - און דער ר'ב' האט געזאגט צום 'סוחר': "דו ביזט זיך דער, וואס איך האב דיר געזעהן אין דער 'קרעטשמע'!"

ענטפערט ער אים [דער 'סוחר']: "אוןדאי האסטו מיך געזעהן!" - און [דער 'סוחר'] עפנט אויף דאס מויל, און זאגט צו אים [צום ר'ב]: "אז דו ווילסט, אט שלינג איך דיר איין!"

זאגט ער צו אים (דהיינו דער ר'ב' צום 'סוחר'): "וואס רעדסטו?"

האט ער אים געענטפערט: "געדענקסטו, אז [ווען] דו ביזט געפארן מיט דיין 'זוהן', און פריער [אנהייב]

איז א 'פערד' אראפגעפאלן אויף דער 'פריק', האסטו זיך אומגעקערט [צוריקגעקערט]! - דערנאך זענען די 'אקסן' [די צוויי העלצער וואס באהעפטן די 'פערד' צום 'וואגן'] צובראכן געווארן! - דערנאך האסטו מיך באגעגנט, האב איך דיר געזאגט, אז ער איז א 'קל'!

היינט אז איך האב שוין דיין 'זוהן' גע'פטר'ט, היינט מעגסטו שוין פארן - ווארן דער 'זוהן' איז געווען א בחינת 'מאור-הקטן' [דער 'קליינער באלייכטער' - די 'לבנה' ווערט אזוי אנגערופן אין בראשית א, טז], און דער 'צדיק' וואס ער האט געוואלט צו אים פארן, ער איז א בחינת 'מאור-הגדול' [דער 'גרויסער באלייכטער' - די 'זון' ווערט אזוי אנגערופן אין בראשית א, טז] - און אז זיי ביידע זאלן זיך געווען אינאיינעם צום אויפקומען [צונויפקומען], וואלט 'משיח' געקומען.

און היינט אז איך האב אים שוין גע'פטר'ט, מעגסטו שוין פארן!"

דערנוייל איז ער געלם געווארן אין די רייד (כלומר: דער 'סוחר' איז פארשוואונדן געווארן פלוצים [פלוזלינג] אין [אינמיטן] די רייד), און ער האט נישט געהאט מיט וועמען צו רעדן!

[ה] איז דער ר'ב' געפארן צו דעם 'צדיק', און האט געשריגן: "געוואלד, געוואלד, הבל על דאבדין ולא משתכחין" (וויי אויף דעם וואס ס'פארלוירן געווארן, און מ'קען נישט געפונען)!

*

און דער [דאזיגער] 'סוחר' - איז געווען דער 'סמ"ך-מ"ם' אליין, וואס ער האט זיך פארשטעלט פאר א 'סוחר', און האט זיי אפגענארט!

און דערנאך, אז ער האט זיך דאס אנדערע מאל באגעגנט מיט דעם ר'ב' - האט ער זיך מיט אים אליין גערייצט - נאך [נאכדעם] וואס ער האט אים געפאלגט.

ווארן אזוי איז דער סדר פון דעם 'יצר-הרע': פריער [אנהייב] רעדט ער אן דעם מענטשן! - און אז דער מענטש פאלגט אים חס-ושלום, רייצט ער אליין זיך דערנאך מיט דעם מענטשן, און איז זיך אין אים אליין נוקם, נאך [נאכדעם] וואס ער האט אים געפאלגט!

השם-יתברך זאל אויז מציל זיין פון אים, און זאל אויז אומקערן [צוריקקערן] צום רעכטן [ריכטיגן] אמת, אמן.

נאמען _____
טעלפון _____
שטאט _____

דעם רבינ'ס מעשיות

בחינה אויף סיפורי מעשיות די אנטע מעשה - מרב ובן יחיד

- ט. האט דער רב מיטן בן יחיד ממשיך געווען צו פארן צום צדיק ?
- זיי האבן ממשיך געווען.
- זיי זענען געפארן צו א צווייטער צדיק.
- זיי האבן זיך אומגעקערט צוריק אהיים.
- י. וואס האט פאסירט מיטן בן יחיד נאכדעם ?
- ער איז געשטארבן.
- ער איז געווארן מער א למדן.
- ער האט אפגעלאזט דעם לערנען.
- יא. וואס האט דער בן יחיד געענטפערט פאר זיין טאטע ווען ער איז געקומען צו אים אין חלום ?
- ער זאל לערנען תורה לעילוי נשמתו.
- ער זאל פארן צום צדיק, כדי צו טרעפן דעם סוחר אין וועג.
- ער זאל פארן צום צדיק, און דער צדיק וועט אים זאגן פארוואס איז דער בן יחיד בכעס.
- יב. וואס האט פאסירט פארן רב ביים וועג צום צדיק, נאך זיין חלום ?
- עס איז אראפ געפאלן א פערד און די בריקע האט זיך איבער געקערט.
- ער האט געפונען דעם סוחר.
- עס האט זיך צובראכן ביידע אַקסין.
- יג. וואס האט דער סוחר געזאגט פארן רב ?
- ער זאל שנעל פארן צום צדיק.
- ער זאל צוריק פארן אהיים אין שטוב.
- אז דו ווילסט, האט שלינג איך דיר איין.
- יד. וואס וואלט פאסירט אויב דער בן יחיד וואלט זיך געטראפן מיטן צדיק ?
- וואלט זיך אויפגעבויעט דער בית המקדש.
- וואלט משיח געקומען.
- וואלט ער געווען מער א למדן.
- טו. וואס האט דער רב געשריגן ווען ער איז געקומען צום צדיק ?
- קיין יאוש איז נישט פארהאנדין.
- געוואלד געוואלד.
- גיב מיר א וועג צו תשובה טאהן.
- טז. ווער איז באמת געווען דער סוחר ?
- דער ס"מ אליין.
- איינער פון די צוויי יונגע לייט.
- א מלך וואס האט זיך פארשטעלט אויף א סוחר

- א. וואס האט געפעלט פארן בן יחיד ?
- ער האט נישט געקענט לערנען.
- ער האט נישט געפילט א טעם ביים לערנען און דאווענען.
- ער האט נישט געקענט דאווענען.
- ב. וואספארא עצה האט מען אים געגעבן ?
- פֿאַרן צו דעם און דעם צדיק.
- לערנען מער פליסיג.
- טוהן חסד מיט א צווייטן.
- ג. ווער האט אים געגעבן די עצה ?
- זיין טאטע
- זיין רבי
- צוויי יונגע לייט
- ד. דורך וועלכע מצוה איז צוגעקומען דער בן יחיד צו א בחינה פון "מאור הקטן" ?
- ער האט געלערנט אסאך שעות רצופות.
- געדאוונט מיט כוונה און דביקות.
- דער רבי זאגט נישט וועלכע מצוה
- ה. וואס האט אים זיין טאטע געענטפערט ווען ער האט געבעטן צו פארן צום צדיק ?
- דו ביסט מער א למדן פון אים.
- דו ביסט מער א מיוחס פון אים.
- ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ו. פארוואס האט זיין טאטע געמוזט פארן מיט אים ?
- ווייל ער האט נישט געוואלט אים לאזן פארן אליין, ווייל ער איז א בן יחיד.
- ווייל ער האט געוואלט האנדלען דארטן.
- ווייל ער האט געוואלט קענען דעם צדיק.
- ז. וואס האט פאסירט ביים פארן צום צדיק דעם צווייטן מאל ?
- עס איז אראפ געפאלן א פערד און די בריקע האט זיך איבער געקערט, און זיי זענען שיר דערטרונקען געווארן.
- זיי האבן געפונען א סוחר אין אכסניא.
- עס האט זיך צובראכן ביידע אַקסין.
- ח. וואס האט זיי דערציילט דער סוחר אויף יענעם צדיק ?
- אז ער איז די בחינה פון מאור הגדול.
- אז ער איז א קל, און ער האט געטאן איין עבירה.
- אז ער איז זייער א גרויסער צדיק.

השי"ת זאל אונז מציל זיין פון אים, און זאל אונז אומקערן צום רעכטן אמת
מיט אסאך הצלחה!!!

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ח' - מרב ובן יחיד

- נסעו לצדיק אחר.
- חזרו לביתם.
- י. **מה קרה לבן יחיד אח"כ?**
  - נפטר.
  - נהיה למדן גדול.
  - עזב את לימודו.
- יא. **מה ענה הבן יחיד לאביו, כשנראה לו בחלום?**
  - שילמד תורה לעילוי נשמתו.
  - שיסע לצדיק כדי לפגוש את הסוחר בדרך.
  - שיסע לאותו צדיק ויגיד לך למה אני בכעס.
- יב. **מה קרה לרב, בדרך לצדיק, לאחר החלום?**
  - נפל סוס אחד וכמעט נטבעו.
  - פגש את הסוחר.
  - נשברו שני הידות של המרכבה.
- יג. **מה אמר הסוחר לרב?**
  - שיסע מהר לאותו צדיק.
  - שיחזור לביתו.
  - אם תרצה אהיה בולע אותך.
- יד. **מה היה קורה אם הבן היה נפגש עם הצדיק?**
  - היה נבנה הבית המקדש.
  - היה בא משיח.
  - היה למדן יותר.
- טו. **מה צעק הרב כשהגיע לצדיק?**
  - אין שום יאוש בעולם כלל.
  - חבל, חבל.
  - תן לי דרך תשובה.
- טז. **מי היה באמת הסוחר שפגשו באכסניא?**
  - הס"מ בעצמו.
  - אחד מבני הנעורים.
  - מלך, שהתחפש כסוחר.

- א. **מה היה חסר לבן יחיד?**
  - לא היה יכול ללמוד.
  - לא היה מרגיש טעם בלימודו ובתפילתו.
  - לא היה יכול להתפלל.
- ב. **איזה עצה קיבל?**
  - לנסוע לאותו צדיק.
  - ללמוד חזק יותר.
  - לעשות חסד עם הזולת.
- ג. **מי נתן לו את העצה?**
  - אביו.
  - רבו.
  - שני אנשים בני הנעורים.
- ד. **ע"י איזה מצוה הגיע הבן לבחינה "מאור הקטן"?**
  - למד הרבה שעות רצופות.
  - התפלל בכוונה ובדיקות.
  - רבינו לא פירש איזה מצוה.
- ה. **מה ענה לו אביו כשביקש לנסוע לצדיק?**
  - אתה למדן יותר ממנו.
  - אתה מיוחס יותר ממנו.
  - שתי התשובות נכונות.
- ו. **למה הוכרח אביו לנסוע עמו לצדיק?**
  - כי לא רצה להניח אותו לנסוע לבדו.
  - כי רצה לעשות מסחר שם.
  - כי הוא רצה ג"כ להכירו.
- ז. **מה קרה בפעם השניה בדרכם לצדיק?**
  - נפל סוס אחד וכמעט נטבעו.
  - פגשו את הסוחר באכסניא.
  - נשברו שני הידות של המרכבה.
- ח. **מה סיפר להם הסוחר על אותו צדיק?**
  - שהוא בחינת המאור הגדול.
  - הוא קל ועבר עבירה.
  - שהוא צדיק גדול מאוד.
- ט. **האם הרב ובן יחיד המשיכו לנסוע לצדיק?**
  - המשיכו.

השם יתברך ישיב נדחנו בקרוב אמן - בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך